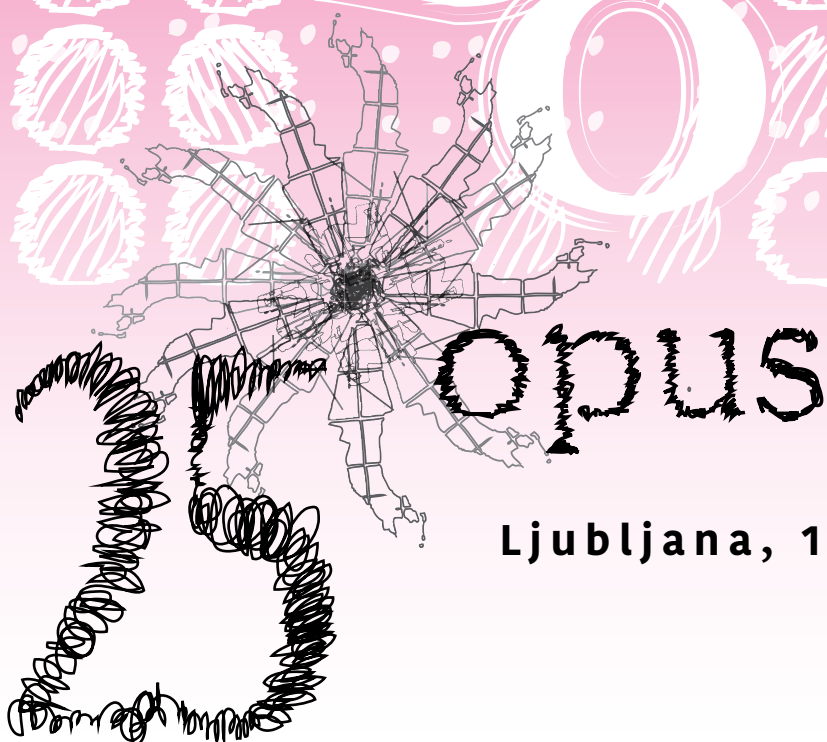

HAVE A DREAM & DREAM DOT!

OPUS

I

državno tekmovanje
mladih plesnih ustvarjalcev

Ljubljana, 11. - 12. marec 2017

SANJAJ IN TO URESNIČI !

“Vsi ljudje smo tudi sanjajoča bitja. Sanje povezujejo človeštvo.” / Jack Kerouac

Navdih nas lahko preseneti v najbolj nepričakovanih trenutkih in pogosto se najbolj ustvarjalne ideje pojavijo med spanjem. Sanje so čudovit vir idej in navdiha. Ne preseneča, da so od nekdaj bile prav sanje vir inspiracije tudi za umetnike. Predstavljajo umik iz realnosti v stanje raziskovanja domišljije in želja. Vstop v sanje sproži izkušnjo nepričakovanih podob, povezav, prostorov, glasov.

Še posebej močan pomen so jim pripisovali nadrealisti. Prepričani so bili, da so umetniška dela, ki so produkt podzavesti posameznika, bolj učinkovita in verodostojna kot katerikoli produkt zavestne misli. Na nadrealizem so v veliki meri vplivale nove ideje v psihoanalizi in delo Sigmunda Freuda. Freud je trdil, da so vse naše sanje, pa četudi čudne in strašne, v bistvu naše želje. Sanje so, je trdil Freud, “kraljevska pot do nezavednega”.

Slikar Salvador Dalí je nekatere svoje slike imenoval “ročno pobarvane fotografije sanj”. S podobami topljenih ur v sliki “Vztrajnost spomina”, se je Dali igral z idejo, da naše dožemanje časa v sanjah postane neomejeno.

John Lennon je napisal pesem “#9 Dream” na podlagi nesmiselnega besedila, ki ga je slišal v sanjah. Literat Edgar Allan Poe je trpel zaradi nočnih mor, ki jih je imel celo življenje, a mnoge med njimi so inspirirale njegove pesmi in kratke zgodbe.

Skoraj 30 let je znameniti italijanski filmski režiser Federico Fellini zapisoval in ilustriral svoje sanje, ki so zbrane v knjigi “Knjiga sanj”. Že kot otrok je Fellini svojo posteljo imenoval kino: “Predstava se je začela takoj, ko sem zaprl oči”.

Zaprimo oči in se odpravimo na pot neznanega in presenetljivega.

Nina Meško

samostojna strokovna svetovalka za ples JSKD

RAZMISLEK O ZAPISU PLESA

Plesalke in plesalci so za letošnji Opus 1 ustvarjali na temo sanje. Kot že nekaj let zapored so morali poleg plesa pripraviti tudi tekst o temi, kjer morajo plesalci sami napisati opis ideje in proces dela. Ker mi ji bilo drugo leto zapored zaupano, da opravi izbor spremnih zapisov k ustvarjanju, je tudi pred mano naloga, da pojasnim svoje izbire.

Pri tem mi je na misel prišel zapis Marca Blocha* o zgodovinarjevem poklicu. Zgodovinar mora namreč vedno izbirati in odbrati med viri in dejstvi, da lahko raziskuje in popisuje preteklost. In da kar takoj pojasnim, od kje je prišla zgodovina v ta uvodnik. Bolj ključno kot dejstvo, da sem po izobrazbi profesor zgodovine, je primerjava med zgodovino in koreografijo. Med zgodovinopisjem ali historiografijo (da bo primerjava bolj očitna) in koreografijo. Obe tuje zveneči besedi vsebujeta isti koren (-grafija). Latinska beseda (graphium) s starogrškim izvorom v obeh primerih kaže na zapisovanje. V prvem primeru gre za zapisovanje zgodovine (od tod zgodovinopisje) in v drugem za zapis plesa.

Ko so torej plesalci soočeni z nalogo, da poleg koreografije (plesa) pripravijo tudi njen opis, morajo razmisliti o svojih odločitvah in izbirah. Tudi za plesalca in zlasti koreografa lahko zapišemo, da mora vedno izbirati in odbirati.

Že prva izbira je izredno pomembna. Na podlagi katere ideje bom razvijal svoj ples. Kaj bo izhodišče mojega plesa. V vseh prispelih tekstih plesalke in plesalci zelo dobro opišejo začetni proces svojega dela. Osnovo, iz katere so gradili. Letošnja tema ponuja široko (sanjsko) polje možnosti. Inovativnost in kreativnost pri iskanju navdiha sta me že drugo leto zapored presenetili. Ko se mi je zdelo, da so plesalci že izčrpali vse, kar ponuja tema, se najde kakšen zapis, ki je sanje v ples vključil na povsem nepričakovan način. Pri zasnovi ali konceptu se jasno vidijo starostne razlike med kategorijami, vendar mlajše plesalke in plesalci ne ponujajo nič manj izvernih rešitev. Pogosto prav njihove ideje presenetijo z iznajdljivostjo in ustvarjalnim nabojem.

Že četrto leto zapored pa je pri zapisih vidno, da je težji del naloge (manj prijeten) opis procesa nastanka dela. Morda se komu zdi tudi odveč napisati, katero glasbo je izbral in katere gibe ali plesno tehniko

je uporabil za svojo koreografijo, saj o tem več kot vse besede pove ples sam. Vendar je tudi ta premislek enako pomemben in za koreografijo morda celo bolj odločilen. Sama ideja je lahko odlična, pa to še ne pomeni, da bo takšna tudi izvedba.

Za plesalca je koristno, da razčleni svoj ples in da zna pojasniti svoje izbire in odločitve. Zakaj sem se odločil za prehod iz majhnih gibov v večje in hitrejše, je na to vplival izbor glasbe ali teme, kje bom začel svoj ples in kje bom končal, zakaj v tem trenutku pogledam v publiko, zakaj sem nekaj vključil v svoj ples in zakaj sem se odločil, da bom nekaj raje izpustil... Odgovori na vsa ta in druga vprašanja pomagajo, da bo plesalec na odru prepričljiv, prezenten, prisoten.

S tem ko boste zapisali svoje postopke boste sebi in drugim omogočili dodaten vpogled v vaše ustvarjanje. Izbrani opisi vsebujejo predstavitev teme in delovne procese plesalk in plesalcev, ki sem jih izbral samo na podlagi besedila. Kot vedno je zmanjkalo prostora za vse, ki bi si tudi zaslužili objavo. Zato imajo prednost tisti, ki so predstavili tudi svoje odločitve in izbire ob nastajanju koreografije.

Na koncu ima seveda glavno besedo ples. Ampak že ta stavek kaže, da so pomembne tudi besede, sploh kadar je v njih skrita vaša vsebina. Sanjajte in plešite!

**March Bloch: Apologija zgodovine ali zgodovinarjev poklic (1996, 2006)*

Jan Pirnat

je končal študij filozofije in zgodovine. V svojem diplomskem delu je raziskoval povezanost telesa in uma v filozofiji, psihoanalizi in gledališkem performansu. Zelo blizu mu je fizično gledališče. Z veseljem spoznava tudi nove dimenzije, ki se odpirajo s plesom.

SANJE SRCA

Vsak posameznik sanja sanje. A le tiste srčne sanje se nam lahko izpolnijo.

Na začetku plesa sem žalostna, ker sem osamljena. To žalost premagam tako, da zaspim in se podam v svet sanj.

Kar naenkrat postaja moje srce bolj živahno. Čeprav v mojih sanjah zunaj dežuje, jaz z veseljem plešem v dežju. Potem nenadoma posije sonce in pridružijo se moji prijatelji. Skupaj plešemo in moje srce ni več osamljeno, ampak je polno ljubezni.

Na koncu se srce umiri in prebudim se z nasmeškom na obrazu. Nič ni lepšega kot biti srečen s svojimi prijatelji ali tako kot pravi Mali princ: "Kdor hoče videti, mora gledati s srcem."

Žalost na začetku plesa sem prikazala tako, da na odru sedim zaprta vase. Nato žalost odrinem in zaspim, zato ležim. To, da sanjam, prikažem tako, da se nemirno gibam po tleh. Nato se v sanjah prebudim v nov, nepoznan svet, ki ga tipam po prostoru. Ko začne deževati, se moj ples približuje vrhuncu, tudi glasba je vse hitrejša, pravzaprav so me instrumenti v tem delu navdihnili za dež.

Ko se vključijo violine, se je prikazalo sonce in moji prijatelji. Vabim jih k sebi, da skupaj zapplešemo. V naslednjem delu ponazarjam objem, v tem delu se gib počasi umirja, dokler se čisto ne umiri. Ker še vedno sanjam, ples končan tam, kjer sem ga začela, to je na tleh. Čisto na koncu se iz sanj prebudim. Sedem, pogledam naokrog, ugotovim, da sem v svoji postelji in se spomnim sanj. Postanem vesela, ko se zavem, da imam prijatelje, ki me imajo radi.

Zara Memić

(2008, kategorija A1 SOLO)

KO ZAPREM OČI...

Čez dan je telo ves čas v pogonu, glava ga kar naprej žene; vstani, sedi, primi žlico, teci, pij, dihaj...in tako vse do večera, ko zaplavamo v sanje. Takrat se telo osvobodi. V sanjah ni ovir, ni nadzora, ni pravil - letiš, se vrtiš, hodiš po trepalnicah. Enako dober občutek je verjetno, ko odrasteš in ti mama ne more več ukazovati.

Mila Fatur Škof

(2006, kategorija A1 SOLO)

ZLEPLJENA

Moja vsebina temelji na resničnih sanjah. Ples govori o puncici, ki je zlepljena. Najprej ima zlepljene noge, nato roke, potem se osvobodi in takoj nato se spet zlepi. Spet se osvobodi in začenja raziskovati, kaj vse lahko dela, ko ni zlepljena. Kmalu pa jo telo začne samo kontrolirati. Najprej jo roka začne voditi in nato še celo telo. Spet se ji vse zlepi in v borbi, da se osvobodi, se odkotali stran.

V bistvu so ideje kar same prišle. Najprej sem samo improvizirala in raziskovala gibe, ko sem začela ples ponavljati doma in vsepovsod, sem dobila veselje in nove ideje.

Mia Jenček

(2007, kategorija A1 SOLO)

KAKŠNE SO SANJE BREZ BARV?

V plesu raziskujem kako se počutim v sanjah z barvami ali brez.

Ko spim, se najdem v tihem, hladnem in strašnem prostoru. Počutim se čudno in osamljeno. Želim si plesati, vendar mi nekaj tega ne dovoli. Naenkrat pa se v mojih sanjah pojavi barvna krogla. Vse postane bolj veselo in živahno. Prostor barvno zažari. Počutim se varno, lepo mi je in zasanjano plešem naprej. Po nekem času pa vse barve izginejo in ostane mi samo bela krogla. Moji gibi postajajo vedno bolj trdi in utrujeni. Zbudim se in ugotovim, da so bile to le sanje.

Idejo sem dobila, ko sem opazovala svet okoli sebe in videla, da so vsepovsod barve in tako je tudi v sanjah. Lahko so barvne in barvite, včasih pa sanjam kar črno – belo.

Lana Veternik

(2007, kategorija A1 SOLO)

ŠE SREČA, DA SO TO BILE SAMO SANJE

Veliko sanjam in svoje sanje tudi zapisujem in si jih poskušam razložiti. Takole, za trenutek zagledam svojo podobo v ogledalu in nisem si podobna. Ni mi všeč. Odstranim se, in senca me zasleduje, podoba, ki naj bi bila jaz je popolnoma drugačna. Obe sva brez rok, ničesar se ne morem dotakniti, se odriniti, objeti ...

Naenkrat mi podoba pošlje moč in roka mi čudežno zraste. S svojim dotikom tudi podobi pomagam do roke in tako dobiva roke in jih občudujeva in se

zaveva, kako pomembno je imeti roke, saj z njim lahko ješ, se dotikaš, pišeš, rišeš, objemaš in plešeš...

Še sreča, da so to bile samo sanje.

*Olja Srdić, Kiša Janković
(2006, kategorija A1 DUET)*

SKODELICA ZVOKA, VZDIH PLESALCA...

Zaplesali bova recept oziroma sestavine, ki jih vsebuje napoj za najine najlepše sanje. Za to temo sva se odločili, ker znanstveniki še niso popolnoma opredelili dejstva kako nastanejo sanje in ker so razlage teorije sanj za naju še pretežke za razumeti. Zato sva ustvarili svojo razlago nastajanja sanj. Ker so sanje za naju čudežne, sva po premisleku spoznali, da je za lepe sanje zagotovo potreben čarobni napoj. Ustvarili sva sanjski napoj, ki bi nama prinesel najlepše sanje, kar si jih lahko zamisliva.

Čaroben sanjski napoj vsebuje:

- skodelico zvoka, ker imava radi glasbo,
- stekleničko morja, ker radi opazujeva morje,
- vzdih najboljšega plesalca, ker zelo radi pleševa,
- ščepec neba, ker je to najina najljubša stvar in ker bi radi videli, kaj je v vesolju,
- eno ptičje pero za zmožnost letenja,
- četrtno težke skale za moč in
- kapljico pameti, ker si želiva, da bi vse vedeli in znali.

Ko pripraviva čarobni sanjski napoj zaspiva, saj sva pripravljeni, da se prepustiva najlepšim sanjam, ki sva jih ustvarili.

V ustvarjalnem procesu zelo uživava, ker nama je všeč tema, ki sva si jo izbrali in ker zelo radi pleševa in ustvarjava. Tekmovanje in priprava tega dueta nama predstavlja velik izziv, saj je potrebno poiskati gibe, ki ustrezajo najini temi, ter tudi zato, ker je ta ples popolnoma najin.

*Maša Golob in Tea Prvulović
(2007, kategorija A1 DUET)*

SAM V SAMOTI

Navdihnile so me moje sanje. Večkrat me tlačijo nočne more. Te so se mi zelo vtisnile v spomin. Zaradi teh dejstev, sem se odločil, da predstavim svoje sanje. Ne na listu papirja, temveč skozi drugo vrsto izražanja. To je ples. Vse sanje nekaj pomenijo, imajo svoj pomen. Povezujemo jih lahko z realnim življenjem ali pa jih imamo samo za prikazen.

Meni sanje pomenijo ogromno. Vedno jih

jemljem resno in jih poskušam razumeti. V njih čutim nekaj, kaj pa je to, ne vem. Vem pa, da me vleče v ta svet. So zelo močna sila. No, vsaj jaz mislim tako, zato bi jih morali bolj spoštovati.

Moj ples bo prikazoval iskanje drugih, prijateljev, samoto ljudi in potrebo po ljubezni ter toplini.

V svojih sanjah večkrat doživljam samoto. Iščem druge ljudi, prijatelje, družino, kakršnokoli družbo. Ne najdem pa nikogar. Primanjkuje mi topline, ljubezni prijateljev in družine. Sem samo jaz in nihče drug. Seveda sem potr in premagajo me slabe misli in občutki. Takrat sem seveda živčen in prestrašen. Včasih zagledam prijatelje in ko stečem k njim, se kar naenkrat oddalijo. Počutim se, kot da bi bil ujet. In tukaj se zbudim. Vprašam se, če sem sam. Tako preverim, če sem se zbudil.

V svoji koreografiji bom prikazal moč sanj, ki so močnejše od stvari, ki jih lahko primemo ali občutimo. Poskušal jih bom preboleti. Moje telo se bo borilo, da enkrat končno pridem do okolice, do katere prej nisem mogel.

Nočne more so zelo močne, a toplina in ljubezen premagata še največjo temno magijo.

*Luka Oblak
(2004, kategorija A2 SOLO)*

NOČNI PREGANJALEC

Ponavadi se mi zgodi, da sanjam nočne more zaradi tega, ker sem naredil nekaj narobe, ali pa nisem naredil, kar bi moral. V sanjah me preganja vest. V mojem obdobju odraščanja se moje sanje hitro spreminjajo. Od preganjalca se naenkrat spremenim v žrtev lastne vesti. Napadam in umikam se. Vse se spreminja v kratkem času. Zato sem tudi dobil idejo za ples in ga naredil.

*Tadej Raišić
(2005, kategorija A2 SOLO)*

PREDOR SANJ

Velikokrat sanjam. Velikokrat tudi uživam v sanjah. Včasih nisem prepričana ali sanjam. Zame so sanje kot drug planet. Ležim, zaprem oči in sem že tam. Vse je tako resnično hkrati pa tudi neresnično... Resničnost ima svojo pot, ostro, ravno pot. Realizem je čisto nasprotje domišljiji. Razigrana, svobodna, vsemogočna domišljija ... Sanje so ravno nekje vmes. Kaj pa če sanje niso resnične? Nisem prepričana. Sanje so tako blizu budnem stanju ... Vse kar doživiš čez

dan je povezano s tistim, kar potem sanjaš. Kaj če so sanje resnične? Bolj kot tisto, kar jemljemo za resnično? Obstaja neresnično v sanjah? Ali je vse en sam resničen dogodek, ki ga ne zaznamo za realnega? Kaj se zgodi, ko se domišljija in realizem srečata v sanjah? Kako to zazna um? Se sanje in budno stanje prepletata v nevidnem prostoru? Ja, mogoče ... Ampak kje?

Eno je, kako doživljamo stvari in kako se zgodijo. Drugo pa je, kako to domišljija priredi v naši glavi ... V sanjah se prepletata. Se zmešata in nastane ... Kaj nastane?

Hodim skozi hodnik. Nekam sem namenjena. Hodnik postaja bolj podoben nekakšni jami. Nekakšen predor je! Svetloba ni daleč. Nikakor se ne morem spomniti kako sem prišla sem. Predor se mi zdi vse bolj čuden. Toliko barv je in še čudne poti ... Dosti poti. Želim do svetlobe, do konca predora, ampak me zanima, kam peljejo poti. Vse so izredno čudne. Kaj če sledim eni izmed poti?

Nezavedni um in domišljija se igrata z realizmom. To prepletanje različnih poti, katerih um ne razlikuje ali so realna dogajanja ali izmišljena v sanjah ... Te poti vodijo do najtanjših mej realnosti in domišljije. Kaj je potem konec predora?

Kot da bi me nekaj potisnilo na stezo. Naredila sem le korak, pa sem že čisto drugje. V čudnem mestu. Nikogar ni ... Iščem nekaj zanimivega, ampak je mesto prazno in tako mirno. Preveč. Oblije me rahli strah, ki raste. Vedno bolj. Zdi se mi, da se zgradbe tiščijo vse bolj skupaj. Tečem. Temu srhljivemu mestu ni konca. Stopala so vse težja. Končno se ustavim. Sem čisto mala glede na to mesto. Vsak trenutek me bo požrlo. Nekaj me drži na tleh. Kaj bo z mano? To noro mesto, ki, ki... **NORO MESTO!** Saj to ni resnično! Začutila sem, kako so naenkrat stopala lahka kot oblaki. Preden sem ugotovila, sem letela. Visoko nad mestom in vsemi težavami. Letela svobodno. Brez meja. Pustim se. Padam ... Kot pero. Ni mi mar. Kmalu bom nežno padla na tla. Padla sem, ampak v predor. Čisto zraven svetlobe. Izstopila sem.

V postelji sem. Naenkrat začutim nenavaden občutek. Se je kaj pomembnega zgodilo? Ne spomnim se. Vse so res bile le sanje. Dogajanje je ostalo skrito v kotičku uma in se ga ne bom spomnila. Občutki pa še kar ostanejo v telesu.

Simona Radenković
(2003, kategorija A2 SOLO)

REM paradoks

Tema sanje lahko pomeni veliko. Pravzaprav vse. Sanje nimajo meja. Ne v gibu, ne v razmišljanju. Za svoj ples najprej nisem imela idej. Sanje. Enostavno. To je lahko kar koli. Ampak ne - to ni enostavno.

Pri meni se vse začne z glasbo. Glasba mi je znana, spremlja me že vse življenje in z njo se največkrat lotim vsakega problema. Zaprem oči in se osredotočim na glasbo in na gib. Ne razmišljam, prepustim se rahlemu nihanju ob glasbi. Nihanje kmalu postane večje in se razvije v gib. Telo poskuša različne kombinacije gibanja in raziskuje, kako mu je udobno. Poskusila sem z več različnimi in končno mi je uspelo - našla sem način gibanja v katerem je udobno mojemu telesu in se dobro počutim. Gibanje spominja na REM fazo. V tej fazi največ sanjamo. Poveča se hitrost bitja srca, spremeni se način dihanja - to me pri REM fazi pritegne.

Ne sanja se mi kje sem pobrala svoj način gibanja. Jezelo preprosto, sproščujoče in zanimivo. Všeč mi je to, ker ni celo telo v istem načinu gibanja. Na primer: spodnji del telesa miruje, zgornji del pa se giblje brez prestanka. Vlogi se zamenjata. Tako se dogaja pri različnih kombinacijah. Na primer leva stran telesa se premika, desna ne. Ena roka se giblje gor in dol, druga pa na vse strani. Ena noga je stegnjena, druga se zvija... Všeč mi je to neravnovesje.

V svoj ples sem vložila veliko tega gibanja, raziskovala gib. V tem uživam. Uživam v svojem plesu. Gibu. Telesu. Glasbi. Upam, da boste tudi vi.

Sara Čaušević
(2003, kategorija A2 SOLO)

POLNA LUNA

V plesu prvega plesalca nosi luna, drugi pa ga poskuša zbuditi.

Teme sva se spomnila, ko sva se pogovarjala o prijatelju, ki ga nosi luna.

Na začetku se oba uleževa na tla in zaspiva. A prvi plesalec vstane in začne hoditi v spanju. Ker drugi plesalec še ne spi vstane in zagleda prvega. Najprej je previden, a nato ga da nazaj v posteljo. Čez nekaj časa se prvi plesalec spet vstane in začne plesati. Ob tem pade čez drugega in ga zbudi. Prvi plesalec skoraj pade z odra, a drugi ga pravočasno reši in ga spet da v posteljo. Prvi plesalec spet vstane in skrije. Drugi plesalec se zbudi in ga začne iskati. Prvi plesalec se

neha skrivati in drugi plesalec ga odnese spat. Zjutraj se prvi plesalec zbudi in hoče zbuditi še drugega, a je ta preveč utrujen. Končno se zbudi in začne loviti prvega plesalca.

*Timotej Hribar in Patrik Petan
(2004, 2003, kategorija A2 DUET)*

SOMNIUM

Tema sanje, me je sprva prestrašila, saj je zelo obširna in ima več pomenov. Vendar bolj, ko sem se v njo poglobila, bolj se mi je zdela zanimiva. Odločila sem se, da bom sanje raziskovala na področju njihovega izvora. Zanimalo me je, kaj se dogaja v naših možganih, kako sunkovito gibajoči se dražljaji potujejo po naših živcih, kako na nas vplivajo itd.

V plesno miniaturo bom vključila vse te elemente, poseben poudarek pa bom naredila na zanimivih in nenavadnih, malce domišljajskih gibih, ki me bodo popeljali v naše možgane. Nekam, kamor človeško oko ne seže.

Odplesala bom zanimivo in razgibano pot dražljajev, pulzov in tresljajev, ki vodijo v razburkano nevihto v naših možganih, ki je prav tako skrivnostna, kot sanje same. Naslov Somnium (latinsko sanje), sem izbrala za to, ker zaradi latinščine spominja na nekaj strokovnega, znanstvenega, a je hkrati skrivnostno. Mislim, da jedrnato povzame mojo miniaturo.

*Zala Preskar
(2001, kategorija B SOLO)*

SANJATI želeli si

Sanjati 1. imeti, doživljati sanje 2. imeti v zavesti predstave, želje, ki navadno niso osnovane na resničnosti* V svojem plesu se osredotočam na glagol. Na glagol, ker glagol posreduje informacijo o premikanju, dejanju, dogajanju. Na glagol sanjati. Na drugi pomen glagola sanjati: imeti v zavesti predstave, želje, ki navadno niso osnovane na resničnosti. Svoj ples postavljam v kvadrat in v prostor izven kvadrata na odru. Kvadrat in prostor izven kvadrata in svoje telo mednju. Kvadrat je življenje, ki ga živim, je prostor, kjer se gibljem, je gib, ki je posledica mojega telesa. Premikam se v kvadratu, tu se dogajam. Ampak ta kvadrat zame ni dovolj. Ves čas gledam v prostor izven kvadrata. V kvadratu je gib, ampak nič več. Stopim na stranico kvadrata, stopam po robu kvadrata in se oziram po drugih ljudeh, po njihovih poteh, njihovih življenjih, njihovih telesih. In sanjam. Sanjam, ker moj kvadrat zame ni dovolj. Hodim in razmišljam o telesu,

v katerem bi želela biti, o življenju, ki bi ga želela živeti, o poti, po kateri bi želela hoditi. V mimohodu odtrgam delce ljudi in poti in življenj in teles, ki bi jih želela imeti. Zlepim te delce, v sanje jih zlepim. In te sanje, te želje, predstave, pričakovanja so zunaj, so prostor izven kvadrata. Pot, po kateri bi želela hoditi. Gib, ki bi ga želela plesati. Stopim v prostor. Takrat se začne dihanje. Dihati pomeni 1. zajemati zrak v pljuča in ga iz njih iztiskati*, ampak dihati pomeni tudi 2. živeti, bivati*. Dihanje sporoča, da je nekaj živo. Moj gib se spremeni. V ples. Ne gledam več naprej, gledam svoje telo, svoj ples. Moje telo si želi biti neko drugo telo in moj gib se spremeni, da bi podkrepil to drugačnost. Moje telo preizkuša svoje meje, meje giba, meje plesa. Ko pleše, poskuša moj gib biti lep. Jaz poskušam biti lepa. Jaz poskušam biti takšna, kot si želim. Moj gib poskuša biti takšen, kot si želi. Želi biti ples. Glagol, sanjati, si želi, da bi se uresničil, da ne bi bil več samo predstava, želja, ki navadno ni osnovana na resničnosti. Ampak mojemu telesu v prostoru izven kvadrata ni obstanka, nov gib mojemu telesu ni lasten, ta človek in to življenje in ta pot, vse to so sanje. Prostor izven kvadrata ni obstojen, ker je nastal iz misli, predstav in želja, ki so bile prevelike, da bi se lahko zgradile v hišo. Hiše imajo trdne zidove. Prostor izven kvadrata ne more postati hiša. Zato se ples začne lomiti. Telo se prebudi. Dihanje se ustavi. Telo se prebudi spet v svojem kvadratu. V svojem življenju na svoji poti. V notranjosti kvadrata, v praznem prostoru, ker se je izgubilo v sanjah

*po Slovarju slovenskega knjižnega jezika

*Tara Ferbežar Felgner
(1999, kategorija B SOLO)*

NADZOROVATI?

Najino izhodišče za plesno ustvarjanje so lucidne sanje. Gre za sanje, ki se jih zavedamo, v njih lahko z zavestjo vplivamo na dogajanje in razplet.

Oseba, ki lucidno sanja, lahko v svojih sanjah počne kar želi. In ker se zaveda svojih sanj, lahko na potek sanj tudi vpliva. Vse moralne, fizične in morebitne drugačne ovire, omejitve v lucidnih sanjah, odpadejo. Možnosti je nešteto. Medtem ko sanjamo lucidne sanje, se spominjamo vseh izkušenj, dogovorov, dogodkov iz realnega sveta. Vse to lahko prenesemo v naše sanje. Lucidno sanjanje se da naučiti.

Plesna miniaturo se opira na vprašanje, kaj se zgodi, ko si želimo lucidno sanjati, vendar tega ne zmoremo povsem? Simboliko dejstvo o lucidnem sanjanju

sva skušali ujeti v gibalnem pomenu in z razčlenitvijo najinega odnosa. Sva oseba, ki si želi lucidno sanjati in njene sanje. Ponavljajoči gibalni vzorec je tisti uspeli del lucidnega sanjanja, ki pa se ne razvije v nadaljevanje, kot si oseba, ki sanja želi. Sanje vztrajajo pri začetnem vzorcu. Ko želi sanje preusmeriti, da bi ji sledile, te vedno najdejo drugo pot in trmasto vztrajajo pri začetni fazi. Preusmerjanje sanj se stopnjuje v dinamičnosti in fizičnosti. Kdo bo na koncu popustil? Nas lahko sanje prestrašijo do te mere, da se jim odpovemo? Mogoče je pa preprosto potrebno pustiti sanjam, da nas zapeljejo. Včasih je nadzor odveč.

*Taja Padežnik, Katjuša Tratar
(2001, 2000, kategorija B DUET)*

TEBI

Dragi oči!

Tebi bom plesala svoj letošnji Opus. Videla sem te v sanjah. Večkrat sem te videla. Ko sem se potem zbudila, te ni bilo. Vem, da te na zemlji več ni, v sanjah pa na to pozabim. Mislim si, da voziš avto, zraven tebe sedi mama, jaz sedim na enem od zadnjih sedežev. Mogoče je z nami tudi ena izmed mojih sester. Ne vem. Ampak ti voziš. Dobro se spomnim, kako se jeziš na ostale voznike, da se pogovarjaš z mamom, meni prigovarjaš, naj se izkažem, da bo šlo, naj stisnem zobe, popijem kakšno kavo, če bo treba. Zvečer prideš v mojo sobo in me sprašuješ o poteku preteklega dne. Jaz pa te podim iz sobe, ker zate nimam časa. Skoraj nikoli te ne vprašam, kako si, ali kaj potrebuješ, kaj iščeš, si utrujen, kdaj prideš jutri domov, kdaj bova spet šla na Krim. Bova gor tekla ali hitro hodila ali se počasi sopihajoč na poti pogovarjala, kako si si spremenil življenje.

S tabo si spet želim preteči 21 km. Ne na Ljubljanskem maratonu, morda na tistem v Radencih ali pa kar nekje, samo da jih bo 21 in da bodo s tabo.

Nikoli nisva zares pretekla polmaratona. Imela pa sva sanje. Tudi trenirala sva, a premalo. In kaj potem. Še zmeraj se lahko pripravim, natreniram in odtečem. Brez tebe. Zdaj sem drugačna. Zdaj bi lahko bila drugačna. Spremenil si me. Najprej si me vzgojil in mi pokazal, kako se živi. Potem si počasi odhajal. Spremenil si me. Kot da sem že pripravljena živeti brez tebe!? Kot da sta moji sestri pripravljene, kot da znata. Brez tebe.

Verjetno si mogel oditi. Za to se nisi odločil sam. Lahko bi in hotel si storiti še toliko lepega in odkriti toliko novega.

Umrl si tako hitro, nenadno. Komaj sem jaz

spet zadihala, si ti izdihnil. Umrl si hitro, jaz pa se še kar spreminjam. Včasih se mi zdi, da še nisem dojela ... Kot da še nestrpen čakaš v kombiju in se jeziš, ker sem vedno zadnja in me moraš vedno čakati. Mene pa je strah, da imaš nizek sladkor in da boš omedlel.

Včasih v kleti grem v tvojo »luknjo«, kjer si popravil marsikatero reč in mi večkrat nabrusil smuči. Žalostna sem, ko vedno znova ugotovim, koliko ti je bilo mar zame, jaz pa ti nisem znala in se nisem posebej trudila biti dovolj hvaležna za vse, kar si zame naredil.

Zelo si me imel rad. Še me imaš rad. Žalostna sem, ker te sama nisem mogla imeti tako rada, kot si me imel rad ti.

Jerca

V sanjah sem videla očeta, ki mi je umrl lani poleti. Verjamem, da ga nikoli več pred svojo smrtjo ne bom videla. Le v sanjah se mi bo vedno zdel živ in resničen. V plesni koreografiji skušam prikazati svoje iskanje njega. Kako srečna bi bila, če bi bil ponovno živ in kako žalostna sem, ker ga ni več.

Izbrala sem si točko na odru, za katero se mi ves čas zdi, da je tam on. Zato velikokrat preverjam, če je še tam oz. ali je sploh tam – pogledujem večkrat v eno in isto točko. Nato ga iščem tudi med gledalci in v svojem plesu. Prepričujem se, da nekje že mora biti, kot da še ne bi dojela, kaj se je zgodilo.

Žalostna sem, ker ga ne najdem, a tolažim se s tem, da je še tam, kjer se mi je na začetku zdelo, da je. Potem ugotovim, da ga tudi tam zares ni. Spremenim se. Nisem več takšna, kot sem prej, na začetku. To pokažem s tem, da koreografijo končam v podobni poziciji in na istem mestu, kot jo začnem.

*Jerca Klinar
(1998, kategorija B SOLO)*

ŽIVIM, DOKLER BLEŠČIM

Če bom pridna, mi bo uspelo. Če bom delala za to, če se bom le dovolj potrudila, mi bo uspelo in dosegla bom svoje sanje. Nekako tako sva bili vzgojeni, s pogovorom Brez dela ni jela kot popotnica za življenje. Če nekaj ne uspe, sem kriva jaz, ker se nisem dovolj potrudila, ker nisem dovolj delala za to. Naslednjič bom torej še bolj delala, da bi le ujela svoje sanje... pa se spet izmaknejo. In zato še bolj delam. Včasih se spomnim na velikega konja iz Živalske farme...nekako sva si podobna...

Lahko bi rekli, da naju danes določajo tri besede: pridnost, odgovornost, zrelost. In rutina.

Stari sva 18 let in vprašava se, ali so to dejansko vrline, na katere bi bil pri osemnajstih ponosen? Kakšne sanje smo sploh dosegli z njimi? In predvsem sanje koga? So to res najine sanje, ali so to sanje sistema, v katerem živiva in zahteva za svoje čim bolj nemoteno delovanje poslušne, ubogljive in pridne ljudi?

V najinem duetu prek variiranja izhodiščne fraze, ki s časom izgublja na zanosu, energetski izvedbi in velikosti giba, izražava neizbežno rutino posameznika, vzgojenega v duhu pridnosti in marljivosti. V sistemu, kjer je posameznik navidezno cenjen konj Boksač iz Živalske farme Georga Orwella, ki vsak dan naredi več in bolje. Glasbena spremljava je tista, ki to idejo s svojo cikličnostjo še podpira. A nato nastopi trenutek, ko se pesem prelevi v refren, ki pravi: Kar bo, pa bo in vprašamo se, zakaj ne bi izbrali drugačnega življenja, takega, ki sicer ni smatran kot deloven in vzoren? Zakaj ne bi živeli razuzdano? Zakaj si ne bi napolnili življenja s kičem, z utopijo, z užitkom in se s tem uprli kalupu? Kaj s tem sploh izgubimo; dokler smo pokončni v svoji (bleščeči) realnosti, nam realnosti drugih ne pomenijo ničesar.

*Maša Radi, Klara Drnovšek Solina
(1998, kategorija B DUET)*

EVAKUACIJA UMA

Dan nam je bil um, da ga uporabljamo. »Mislim, torej sem,« so se glasile besede velikih mislecev. Človek pa hrepeni po nečem več kot samo obstoju. Ustvarja, razmišlja, raziskuje...

Toliko razmišljamo in raziskujemo, da pozabimo čutiti. Težimo k objektivnosti. Empatičnost ljudi blede. Rečeno nam je bilo, da najkrajša pot ni nujno najboljša. S tem smo začeli iskati druge, kompleksnejše, daljše poti, ki so nam prinesle hipne rezultate, namesto dolgoročnih naložb. Iskati so se začele poti za poenostavitev namesto, da bi se vračali k izvornemu enostavnemu. Nit kompleksnosti trdno prepleta celotno naše življenje. Vendar nam je bilo dano videti izvorno v sanjah, kamor zavest in utrip časa nimata vstopa. Obrne se plošča, igra druga melodija. Vse tisto, česar um ni prebavil čez dan, se sprosti, izniči. Obstaja. Pa čeprav samo v glavi. »Čutim, torej sem.«

Svet potrebuje empatijo. Ovili smo se v lastno meglico, mehurček, varno zavetje. Imenujemo ga realnost. Verjamemo temu, kar vidimo. Počutimo se varne, svobodne. Hkrati pa se ne zavedamo meja našega lastnega udobja in se bojimo pokukati čez rob, videti obzorje, globino in širino subrealnega sveta. Ker

je tam. Le, da je tako velik, da meje bledijo in se stekajo skupaj s fizičnim. Poimenovali smo nekaj, kar je večje kot ime. Kako vem, da tako kot sanjam jaz sanjaš tudi ti? Sanje so prevelike za ime, saj so veselje zase.

Bojimo se pokazati strast, bojimo se ne razmišljati, biti spontani. Kajti kaj, če se ta spontanost ne sklada s pravili?

Sanje, sanje, sanje... Kdo ste sanje?

Sanjati ali ne sanjati?

Bežiš pred njimi?

Impro ...

Noč, dan, tema, svetloba Sanje brez namena. Jih ustavim, jih raziščem? Imajo vonj? Kakšnega okusa so? Zakaj potem so?

Padeš v galaksijo, brezkončno in prazno, a hkrati polno vsega. In vsaka luknja je novo vesolje, ki se začne in konča na istem mestu, pa vseeno obstaja, brez dokaza, diha. Razprostrta rimska cesta slika strahove in budi junake. So neoprijemljive. Dane so nam bile, da se učimo, tega kar že obvladamo. Misli s prazno glavo. Zadihati. Zadihati. Zadihati s prazno glavo. Odpirava obzorje gibanja.

Skozi improvizacijo sva skušali sprazniti glavo in samo biti. Biti v prostoru in času.

Kaj se zgodi s telesom in umom po desetih minutah tresenja ob močni glasbi?

Um obnemi. Telo poleti.

Raziskujeva natančen, premišljen gib v nasprotju s primarnim. Kako se um odraža v določenem in nedoločenem gibu? Ali zavira prosti gib in omogoča preciznost same koreografije? Ali pripomore k nadgradnji giba? Kako uprizoriti nadvlado in manipulacijo uma?

Nadzori gibanja. Navodila, ki jih prejemamo vsak dan.

Nadzor je velikokrat prisoten pri plesu. Pri vsestranskem učenju. V uradnih ustanovah, v šolah, v družini, v prometu ... nadzori in omejitve vsepovsod.

Kdaj um obnemi ... ?

Sanjava o odprtem umu in to želiva uresničiti. Misli s prazno glavo.

*Pia Lavuger in Ališa Kasjak Gutman
(1999, kategorija B DUET)*

EJ, SIGMUND?

Pri ustvarjanju plesne miniature bom povzemala del Freudove psihoanalitične prakse. Zofa ostane, vse ostale sanjske komponente tudi - enako nerazumljene, surove in absurdne, kot so nam ponoči ponujene. Vedno polne nasprotij in nejasnosti. Mešajo se občutki moči in

nemoči. V nekem trenutku se zdi vse kristalno jasno, že v naslednjem, ne razumeš ničesar več. Polne so želje in strahov, napetosti in prijetnosti, velikih nesmislov. Prava sanjski svet, tak kot je, prinaša nešteto zmedenosti in uvidov ter ponuja sijajno podlago za ustvarjanje. To lahko razbiramo v mnogih umetniških delih, še najbolj sur-realističnih.

Solo je tako še ne interpretirana fizična pripoved o sanjah, ki meša nekatere sanjske fragmente in njihovo doživljanje vse do točke absurdnosti, ko nisi več prepričan kje je meja med sanjskim in realnim svetom. Tako kot že mnoge pacientke poprej, na Freudovski zofi pripovedujem o svojih sanjah, le da je komunikacija striktno gibalna. Interpretacije in uvide o mojem duševnem stanju pa prepuščam analitskim opazovalcem.

Maša Hawlina
(1994, kategorija C SOLO)

IN A HEARTBEAT

Nastanek materiala:

Material je nastal s pomočjo govorjenega besedila, ki sem ga sama napisala. Prav tako pa sem izhajala iz osebnih izkušenj, pri pisanju besedila in pri koreografiji.

Material sem naredila z eksperimentiranjem telesnih meja. Koliko lahko telo prenese preden se upre, preden omaga. Kako takšno telo pripraviti do premika. Kako takšno telo motivirati do želje po premiku. In kako ponovno vzpostaviti telesno ravnovesje, kjer je možnost iskanja meja.

Tako kot srce nikoli ne počiva, se sama ne ustavim pri doseganju sanj. Zato sem tudi poizkušala inkorporirati mehanizem stalnega premikanja, ne glede na veličino gibanja.

Manca Vukelič
(1997, kategorija C SOLO)

BODI TELO

Kaj sanja telo?

Ko sem poskušala prenesti lastnosti sanj v gibanje, se mi je najbolj zanimiva za raziskovanje zdela sama atmosfera sanj in pa sanjajoče telo, katerega gibanje ni kontrolirano s strani zavesti. Kaj se zgodi s telesom, zmedenim znotraj sanjskega prostora in časa brez racionalnosti in logike. Telo, ki poskuša vzpostaviti logiko, vendar prehaja iz enega absurdnega stanja v drugo. Nenavadne telesne forme in pozicije, navidezna dislokacija udov, narobe sestavljeno telo, razstavljeno telo, kjer vsak del funkcionira zase. Telo brez obraza, »obglavljeno« telo brez misli. Razosebljenje. Telo človeka/živali/prikazni? Telo, ki nima omejitev, vloge telesnih delov se zamenjajo, spodaj je zgoraj, spredaj je zadaj. Sanje, ki se počasi naselijo v telo in se iz njega počasi umaknejo nazaj v sence zavesti.

Da bi našla to nenavadno sanjsko telo in hipnotično zamaknjeno ozračje, sem k ustvarjanju pristopila po eni strani zelo vizualno (uporaba kamere in ogledala za iskanje res čudnih novih pozicij), po drugi strani pa atmosfersko (s samostojnim oblikovanjem glasbe in več urnimi improvizacijami s to glasbo za ozadje). Skozi posnete improvizacije sem potem nabrala kar precej materiala, izbrala najmočnejše podobe in na podlagi njih začejala nove improvizacije s 5-minutno časovno omejitvijo. Tako je nastala delno postavljena in delno odprta kompozicija, ki jo bom predstavila.

April Veselko
(1994, kategorija C SOLO)

PROGRAM

SOBOTA 11. marec 2017

12.30 – 15.00

priredivev za starostno skupino

.....: **B _ solo + duet** (vmes 10 minutni odmor)

.....: >> 17.30 – 17.45

.....: razglasitev rezultatov

18.00 – 19.30

priredivev za starostno skupino

.....: **C _ solo + duet** (vmes 10 minutni odmor)

.....: >> 20.45 – 21.00

.....: razglasitev rezultatov

NEDELJA 12. marec 2017

12.00 – 14.00

priredivev za starostno skupino

.....: **A2 _ solo + duet** (vmes 10 minutni odmor)

.....: >> 16.30 – 16.45

.....: razglasitev rezultatov

17.00 – 18.30

razglasitev rezultatov za

.....: **A1 _ solo + duet** (vmes 10 minutni odmor)

.....: >> 19.30 – 19.45

.....: razglasitev rezultatov

A1 _ solo + duet

KUD Qulenium,

Pionirski dom – Center za kulturo mladih

KDO SEM?

ustvarjanje in ples: Ana Marija Zalar

mentorica: Saša Lončar

KUD Qulenium,

Pionirski dom – Center za kulturo mladih

PREVAJALKA

ustvarjanje in ples: Uma Žnidaršič

mentorica: Saša Lončar

KUD Qulenium,

Pionirski dom – Center za kulturo mladih

MORO IZ MOJE ZGODBE

ustvarjanje in ples: Manu Nonkovič

mentorica: Saša Lončar

Plesni studio Intakt

NEPRIJETNO

ustvarjanje in ples: Tasia Freia Tozon

mentorica: Sabina Schwenner

Plesni studio Intakt

KO ZAPREM OČI...

ustvarjanje in ples: Mila Fatur Škof

mentorica: Sabina Schwenner

Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana

#BREZSANJ

ustvarjanje in ples: Luna Pestotnik Stres

mentorica: Dora in Svit Pestotnik Stres

Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana

NOČNA GLASBA

ustvarjanje in ples:

Julija Konstantinovič Ornik

mentorica: Jana Kovač Valdes

Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana

JOJ, KAJ ČE...?

ustvarjanje in ples: Zara Turk Hvala

Jana Kovač Valdes

Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana

STRAH IN POGUM

ustvarjanje in ples: Zoja Florjanc Lukan

mentorica: Jana Kovač Valdes

Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana

GROZODEJA

ustvarjanje in ples:

Varja Gorogranc Vrhkar

mentorica: Jana Kovač Valdes

Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana

PREBUJENJE

ustvarjanje in ples:

Lina Ekart Babič, Neža Rogl

mentorica: Jana Kovač Valdes

KUD Qulenium,

Pionirski dom – Center za kulturo mladih

ŠE SREČA, DA SO TO BILE SAMO

SANJE

ustvarjanje in ples:

Olja Srdič, Kiša Jankovič

mentorici: Saša Lončar, Katja Kušar

KUD Qulenium,

Pionirski dom – Center za kulturo mladih

LOVILEC SANJ

ustvarjanje in ples:

Neža Duša Draž, Olivija Babojevič

mentorici: Ana Romih, Saša Lončar

KUD Qulenium,

Pionirski dom – Center za kulturo mladih

POTOVANJE DO RADOSTI

ustvarjanje in ples:

Mila Wilson, Nikita Cerinšek

mentorica: Saša Lončar

15 MIN ODMORA

Glasbena šola Trbovlje

SKODELICO ZVOKA, VZDIH PLE- SALCA...

ustvarjanje in ples: Tea Prvulović, Maša

Golob

Kim Kern Kukovič

Plesni Forum Celje

POVEZANI

ustvarjanje in ples:

Miša Rančigaj, Tara Ema Žnidar

mentorica: Gordana Stafanovič Erjavec

Plesni Forum Celje

URA, KI USTAVI ČAS

ustvarjanje in ples: Zoja Jager

mentorica: Gordana Stefanovič Erjavec

Plesni Forum Celje

ZLEPLJENA

ustvarjanje in ples: Mia Jenček

mentorica: Gordana Stefanovič Erjavec

Plesni Forum Celje

MORSKA DEKLICA S KONJI

ustvarjanje in ples: Alena Marčič

mentorica: Goga Stefanovič Erjavec

Harlekin - društvo za umetnost plesa

REM

ustvarjanje in ples: Mia Lovrenčak

mentorica: Sandra Jazbec

Harlekin - društvo za umetnost plesa

NOČNA MORA

ustvarjanje in ples: Živa Ferlež

mentorica: Sandra Jazbec

KUD Abomo, Plesni center Zgibanka

SANJE SRCA

ustvarjanje in ples: Zara Memić

mentorica: Anka Rener Kremžar

Glasbena šola Laško-Radeče

KAM SODI DUŠA?

ustvarjanje in ples: Špela Ojsteršek

mentorica: Špela Medved

Glasbena šola Kamnik

ŽIVALI IN ŽLICA

ustvarjanje in ples: Grega Golob

mentorica: Ana Trojnar

Plesno društvo Imani

ZAKAJ RESNIČNOST?

ustvarjanje in ples:

Mia Jurman, Hana Jurman

mentorica: Sara Levičar

Glasbena šola Krško-
oddelek za sodobni ples

UJETA V LUTKI

ustvarjanje in ples: Ava Kunej Harris

mentorica: Rosana Horvat

Kulturno izobraževalno
društvo Plesonoga

SNEŽINKA

ustvarjanje in ples: Katja Zabukovec

mentorica: Jelena Oleami

Kulturno izobraževalno
društvo Plesonoga

BUDNO SANJAM

ustvarjanje in ples: Nana Kočevar

mentorica: Jelena Oleami

Kulturno društvo Plesna izba Maribor

BILA SEM ČOPIČ

ustvarjanje in ples: Minka Babič

mentorica: Tanja Verglez

.....

A2 _ solo + duet

.....

Konzervatorij za glasbo in balet Ljubljana

MED OBLAKI

ustvarjanje in ples: Ana Leskovar

mentorica: Jana Kovač Valdes

.....

Konzervatorij za glasbo in balet Ljubljana

POMIRJENA SAMA S SEBOJ

ustvarjanje in ples: Dora Bolčina

mentorica: Jana Kovač Valdes

.....

Konzervatorij za glasbo in balet Ljubljana

NOČNI PREGANJALEC

ustvarjanje in ples: Tadej Raišič

mentorica: Jana Kovač Valdes

.....

Konzervatorij za glasbo in balet Ljubljana

BEG PRED RESNIČNOSTJO

ustvarjanje in ples: Zarja Žagar

mentorica: Jana Kovač Valdes

.....

Konzervatorij za glasbo in balet Ljubljana

MURPHYJEVA RELATIVNOST

ustvarjanje in ples: Svit Pestotnik Stres

mentorica: Dora Pestotnik Stres

.....

KD Qulenium

ISKALA SEM SVOJE SANJE

ustvarjanje in ples: Ela Parteli

mentorica: Saša Lončar

.....

KUD Qulenium, Pionirski dom –

Center za kulturo mladih

MIDBEL

ustvarjanje in ples: Lana Kariž Meško

mentorica: Saša Lončar

.....

Plesni Epicenter, zavod za plesno

vzgojo, izobraževanje,

pomoč z umetnostjo in prosti čas

STRAHOVI

ustvarjanje in ples: Neža Pevec

mentorica: Evin Hadžialjevič

.....

Glasbena šola Trbovlje

MASKA

ustvarjanje in ples: Ajda Nina Škvarč

mentorica: Kim Kern Kukovič

.....

Harlekin - društvo za umetnost plesa

BEG

ustvarjanje in ples: Anastazija Šrot

mentorica: Sandra Jazbec

.....

.....

Glasbena šola Laško-Radeče

7 TELES

ustvarjanje in ples: Brina Klinar

mentorica: Špela Medved

.....

Glasbena šola Laško-Radeče

DEKLICA Z VŽIGALICAMI

ustvarjanje in ples: Sara Bačič, Ema Šolar

mentorica: Špela Medved

.....

Glasbena šola Laško-Radeče

MENTALIST

ustvarjanje in ples:

Hana Obrez, Neja Ozimek

mentorica: Špela Medved

.....

Harlekin - društvo za umetnost plesa

GROZLJIVKA IN KASNEJE

ustvarjanje in ples:

Vita Živa Pečak, Sara Zorko

mentorica: Sandra Jazbec

.....

Konzervatorij za glasbo in balet Ljubljana

NE ZBUDI ME

ustvarjanje in ples:

Jana Poredoš, Tajda Kozina

mentorica: Tanja Pavlič

.....

15 MIN ODMORA

.....

Glasbena šola Krško-

oddelek za sodobni ples

Ko BI svet LE bil BOLJŠI

ustvarjanje in ples:

Eva Colarič, Lana Ferenčak

mentorica: Rosana Horvat

.....

Glasbena šola Krško-

oddelek za sodobni ples

POLNA LUNA

ustvarjanje in ples:

Timotej Hribar, Patrik Petan

mentorica: Rosana Horvat

.....

Glasbena šola Krško-

oddelek za sodobni ples

KAM PA KAM

ustvarjanje in ples: Iva Arh, Lana Valentinc

mentorica: Rosana Horvat

.....

Plesni Forum Celje

PODOBE TELES

ustvarjanje in ples: Nana Čulk, Ana Sodja

mentorica: Gordana Stefanovič Erjavec

.....

.....

Plesni Forum Celje

LETIM,... TE PONOVRNO DOŽIVIM

ustvarjanje in ples: Ajda Botolin, Iza Teršek

mentorica: Gordana Stefanovič Erjavec

.....

Plesni Forum Celje

KOT V TV

ustvarjanje in ples:

Ana Cizej, Sara Praznik

mentorica: Gordana Stefanovič Erjavec

.....

Plesni studio N

JAZ V TVOJIH SANJAH

ustvarjanje in ples:

Urška Car, Tina Brezovnik

mentorica: Polona Boruta

.....

Plesni studio L A I

KDO MOTI MOJE SANJE

ustvarjanje in ples: Lisa Garcia

mentorica: Lilijana Ujčič

.....

KD Center plesa

TRENUTEK

ustvarjanje in ples: Ajda Mulec

mentorica: Marko Urbanek, Maja Arzenšek

.....

KD Center plesa

NESKONČNOST

ustvarjanje in ples: Rania Naji

mentorica: Marko Urbanek, Maja Arzenšek

.....

KD Plesna izba Maribor

BELO IN ČRNO V MENI

ustvarjanje in ples: Erin Hibler Hočevar

mentorica: Tanja Verglez

.....

KD Plesna izba Maribor

SKRIVNOST SANJ

ustvarjanje in ples: Živa Blažič

mentorica: Tanja Verglez

.....

KD Plesna izba Maribor

PREDOR SANJ

ustvarjanje in ples: Simona Radenkovič

mentorica: Mojca Kasjak

.....

KD Plesna izba Maribor

SAM V SAMOTI

ustvarjanje in ples: Luka Oblak

mentorica: Mojca Kasjak

.....

KD Plesna izba Maribor

STRAH SVETLOBE

ustvarjanje in ples: Ajša Mara Kacjan

Mmentorica: ojca Kasjak

.....

B _ solo + duet

Plesni studio Intakt

SANJATI želeti si

ustvarjanje in ples:

Tara Ferbežar Felgner

mentorici:

Sabina Schwenner, Veronika Valdes

Studio za svobodni ples, društvo

TEBI

ustvarjanje in ples: Jerca Klinar

mentorica: Urša Rupnik

Kulturno izobraževalno

društvo Plesonoga

ODLOMEK IZ ČRNE KRONIKE

ustvarjanje in ples: Tinkara Plos

mentorica: Jelena Oleami

Harlekin - društvo za umetnost plesa

NINDŽA KRINDŽ

ustvarjanje in ples: Špela Jezovšek

mentorica: Ana Vovk Pezdir

Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana

ZASPI, JAZ ŽELIM ŽIVETI

ustvarjanje in ples: Brina Lekše

mentorica: Tanja Pavlič

Plesno društvo Imani Brežice

SVET PADLIH ANGELOV

ustvarjanje in ples: Zoya Koprivnik

mentorica: Rosana Horvat

Plesno društvo Imani Brežice

IZGUBLJENA V SEBI

ustvarjanje in ples: Lucija Arh

mentorica: Rosana Horvat

Plesno društvo Imani Brežice

SOMNIUM

ustvarjanje in ples: Zala Preskar

mentorica: Rosana Horvat

Glasbena šola Krško-

oddelek za sodobni ples

UJET V NESMISELNOSTI

ustvarjanje in ples: Andraž Miklavčič

mentorica: Rosana Horvat

Plesno društvo Imani Brežice

ZA(OD)PRTE OČI

ustvarjanje in ples:

Ula Oštir, Zala Rostohar

mentorica: Rosana Horvat

Plesno društvo Imani Brežice

?!

ustvarjanje in ples:

Veronika Strnad, Ema Zevnik

mentorica: Rosana Horvat

Glasbena šola Krško-

oddelek za sodobni ples

IZPOD NADZORA

ustvarjanje in ples:

Manica Pečarič, Ana Škoberne

mentorica: Rosana Horvat

SVŠGL, Umetniška gimnazija, smer sod-
obni ples in dramsko - gledališka smer

SANJE ALI REALNOST?

ustvarjanje in ples:

Suzana Krevh, Tinkara Vrbinc

mentorica: Sinja Ožbolt

Srednja vzgojiteljska šola in gimnazija
Ljubljana, smer sodobni ples i

ŽIVIM, DOKLER BLEŠČIM

ustvarjanje in ples:

Maša Radi, Klara Drnovšek Solina

mentorica: Maja Delak

15 MIN ODMORA

KD Jožeta Pahorja Sežana, Mehki Čevlji

LETIM, SANJE LOVIM

ustvarjanje in ples:

Ajda Fabjan, Lana Baltič

mentorica: Milojka Širca

KD Plesna izba Maribor

TRETJA OBLIKA POBEGA

ustvarjanje in ples:

Anja Spasovski, Nadja Spasovski

mentorica: Mojca Kasjak

KD Plesna izba Maribor

IHÁOBLA GMUNKA

ustvarjanje in ples: Vanja Kolanovič

mentorica: Nina Milin

Glasbena šola Laško-Radeče

NADZOROVATI?

ustvarjanje in ples:

Taja Padežnik, Katjuša Tratar

mentorica: Špela Medved

Glasbena šola Laško-Radeče

(NE)JASNOST

ustvarjanje in ples: Zarja Nemeč

mentorica: Špela Medved

Plesni studio L A I

GLAS TIŠINE

ustvarjanje in ples: Katarina Marjanovič

mentorica: Lilijana Ujčič

Plesni studio N

24

ustvarjanje in ples: Neja Veternik

mentorica: Lucija Boruta

Plesni studio N

LUCIDNOST

ustvarjanje in ples: Lara Stanković Sušec

mentorica: Polona Boruta

Plesni studio N

SANJE MAZOHISTA

ustvarjanje in ples: Burja Podlesnik

mentorica: Nina Mavec Krenker

Plesni studio N

ZAKAJ DEKLETA, KI SI STRIŽEJO LASE, PRAVZAPRAV ODSTRIŽEJO VELIKO VEČ

ustvarjanje in ples: Zoja Krenker

mentorica: Nina Mavec Krenker

Plesni Forum Celje

DRUGAČNA?

ustvarjanje in ples: Ina Trefalt

mentorica: Goga Stefanović Erjavec

KD Qulanium

NE VERJAMEM

ustvarjanje in ples: Jerca Gril

mentorica: Saša Lončar

Plesni Forum Celje

SAJE

ustvarjanje in ples: Ana Cvelfar

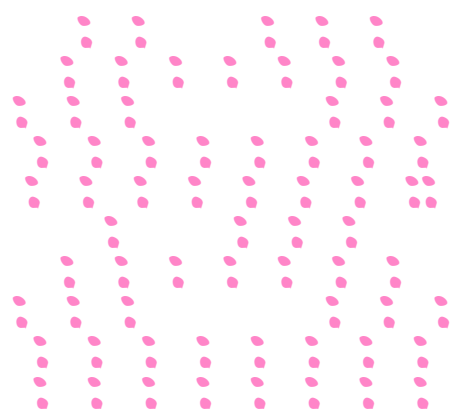
mentorica: Goga Stefanović Erjavec

KD Qulanium

RAD BI KRADEL ZVEZDE

ustvarjanje in ples: Filip Štepec

mentorica: Saša Lončar

C _ solo + duet

Ana Lekše

FUSELIJEV INCUBUS

ustvarjanje in ples: Ana Lekše

KD Qulenium

MISEL

ustvarjanje in ples: Urška Medved

mentorica: Saša Lončar

Teja Modrijan, Gašper Kunšek

SHIFT

ustvarjanje in ples:

Teja Modrijan, Gašper Kunšek

Alma Mater Europaea - Akademija za ples

DREAMS OR REALITY

ustvarjanje in ples: Katja Kolarič

mentorica: Rosana Hribar

Alma Mater Europaea - Akademija za ples

IN A HEARTBEAT

ustvarjanje in ples: Manca Vukelič

Galerija plesa

V EVINEM SVETU

ustvarjanje in ples: Mojca Hadela

mentorica: Mojca Ussar

KD Center plesa

MJAU

ustvarjanje in ples: Rebeka Hanžel

mentorja: Marko Urbanek, Maja Arzenšek

KUD Radiator

EJ, SIGMUND?

ustvarjanje in ples: Maša Hawlina

Plesni studio Impress

Z DRUGAČNIM GLASOM

ustvarjanje in ples: Natalija Gajić

mentorici: Romana Fičur, Eva Tancer

Plesni studio L A I

KO OB MOJIH NOGAH DREMA

TIGER

ustvarjanje in ples: Lia Ujčić

mentorica: Lilijana Ujčić

*Studio 25,
zavod za kulturne dejavnosti*

ZASANJAN PEČAT

ustvarjanje in ples: Ema Grgić

mentorica: Maša Kagao Knez

Ema Žurej

I SAID YES

ustvarjanje in ples: Ema Žurej

April Veselko

BODI TELO

ustvarjanje in ples: April Veselko

Sanja Spirić

VSAK DAN (EVERY DAY)

ustvarjanje in ples: Sanja Spirić

mentorica: Kristina Tolj

Plesna šola Urška Pro

ZASANJANA

ustvarjanje in ples:

Bor Prokofjev, Andraž Prokofjev

mentorja:

Žigan Krajncan, Gašper Kunšek

tvoje sanje, tvoje misli...

ŽIRIJA

za skupini **A1** in **A2**

AJA ZUPANEC je svojo plesno pot pričela v Plesnem forumu Celje, kjer si je pridobila veliko odrskih izkušenj. Z različnimi plesnimi predstavami so gostovali tudi na mednarodnih festivalih v Indiji, Kitajski, Irski, Nemčiji, Švici ... Leta 2008, je svoje šolanje nadaljevala na plesni akademiji SEAD, kjer je sodelovala v različnih predstavah priznanih plesalcev in koreografov: Martin Kilvadi, Ori Flomin, Diego Gil, Roberto Olivan in drugi. Julija 2011, po prejeti diplomi, je Aja ustvarila celovečerno solo predstavo z naslovom »Prikrito-Razkrito«, bila avtorica plesnega projekta »Združeni« in sodelovala v različnih predstavah drugih koreografov. Trenutno je del plesne zasedbe koreografa in plesalca Milana Tomašika, s katerim so ustvarili predstavo »Sezona lova« in z njo gostujejo doma in v tujini. Veliko časa pa v zadnjih letih namenja tudi pedagoškemu delu, trenutno poučuje na Srednji vzgojiteljski in gimnaziji Ljubljana, smer sodobni ples.

JURE MASTEN je prve plesne korake kot petletni otrok naredil v plesni šoli Pandora, jih nadgrajeval na vsakoletnih plesnih izobraževanjih (poletne, zimske plesne šole ipd.), kjer je spoznaval različne plesne tehnike. Plesno pot je nadaljeval v Plesni izbi Maribor in KD Center plesa, kjer od leta 2003 redno sodeluje v številnih projektih. Med drugim je sodeloval tudi s koreografom modernega baleta v SNG Maribor, Edwardom Clugom, koreografom in plesalcem Milošem Isailovićem v Beogradu, koreografskim duom Nastja Bremec in Michal Rynia iz Nove Gorice in na festivalu The Dance Gallery Festival v New Yorku. Od leta 2008 dela kot plesni pedagog in poučuje modern tehniko za različne starostne skupine, od otrok do profesionalcev. Zadnja leta oblikuje tudi svojo contemporary pole dance tehniko. Jure je član profesionalne sodobne plesne kompanije Tovarishia Dance Company.

NATAŠA ŽIVKOVIĆ ustvarja na različnih področjih uprizoritvene umetnosti; od sodobnega plesa, gledališča do performansa. Po končani Srednji baletni šoli v Ljubljani se je preusmerila v sodobni ples in sodelovala s številnimi koreografi in koreografinjami. Danes deluje kot samozaposlena plesalka in igralka, koreografinja in mentorica. Z Vio Negativo sodeluje od leta 2006, je del ekipe No!Training Lab in poučuje balet ter sodobni ples v Intaktu. Za njen avtorski prvenec Prva ljubezen, drugič (Preboleti Naceta Junkarja) in njeno plesno-gledališko udejstvovanje je v letu 2009 prejela nagrado zlata ptica. Njeno zadnje avtorsko delo Zavoljoočeta (2014) je posvečeno njenemu očetu. V zavodu Bunker je 2014/2015 sodelovala pri projektu Igrišče za gledališče, ki se je posvečal kulturno-umetnostni vzgoji v izobraževanju. V 2016 je soustvarila predstave Če si srečen, V zavetrju časa in Morda na videz kdaj kot vsi ljudje, v 2017 pa odrski dokumentarec Evolucijski zdrs.

ŽIRIJA

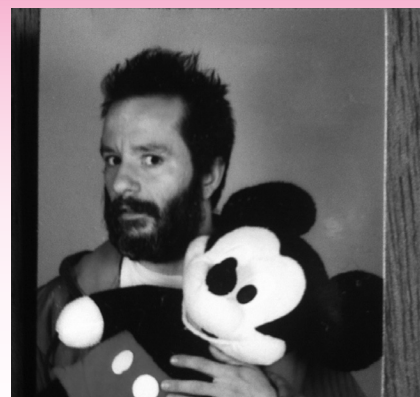
za skupini B in C

JANA MENGER je plesalka, koreografinja, gledališka ustvarjalka, performerka in pedagoginja, ki je leta 2013 diplomirala na Akademiji za ples v Ljubljani in se še istega leta vpisala na podiplomski študij na AGRFT (akademija za gledališče, radio, film in televizijo), kjer je leta 2015 zaključila magistrski študij s plesno-gledališko raziskavo *Banana Split*. Njen opus obsega preko sedemdeset plesnih kot tudi dramskih predstav. Od leta 1994 sodeluje s številnimi režiserji in koreografi tako v poklicnih gledališčih kot v neodvisnih produkcijah (Branko Potočan, Fatou Traore, Matjaž Farič, Ksenja Hribar, Tanja Zgonc, Matej Kejžar, Jordi Cortes Molina, Ann Popoulis, Matjaž Zupančič, Rosana Hribar, Gregor Luštek, Meta Hočevar, Matjaž Berger, Diego De Brea, Sebastjan Horvat, Mare Bulc, Eduard Miler, Boris Kobal, Lindy Davies...). Kot mentorica, koreografinja in režiserka več let sodeluje s skupino performerjev *Bitnamuun*, od leta 2016 pa je redna predavateljica na Akademiji za ples v Ljubljani.

EVIN HADŽIALJEVIĆ je plesalka, koreografinja, performerka in pedagoginja. Leta 2005 je maturirala na Umetniški gimnaziji, smer sodobni ples, in takoj zatem plesno pot nadaljevala na triletnem Univerzitetnem programu BA(Hons) plesno gledališče, LABAN, London, kjer je leta 2008 diplomirala z odliko. Od leta 2010 deluje na področju plesa kot samozaposlena v kulturi. V sezoni 2010/2011 je bila članica mednarodnega ansambla *EnKnapGroup (EKG)*. Leta 2014 je zaključila pedagoško andragoško izobraževanje na *PeF Koper*, trenutno pa nadaljuje z izobraževanjem na magistrskem programu *Umetnost giba na AGRFT*. V zadnjem času intenzivno sodeluje z Matejo Bučar ter ameriškim koreografom Jonahom Bokaerjem, s katerim je sodelovala pri predstavi *Other Myths*, ki je gostovala tako v Evropi kot tudi Ameriki. Deluje na področju giba in koreografije ter kot plesna pedagoginja tako za predšolske otroke kot mladostnike in odrasle v *Plesnem Epicentru Ljubljana*.

Med-kulturni so-delavec **IVAN MIJAČEVIĆ**, pomočnik vzgojitelja predšolskih otrok ter (po)ustvarjalec na področjih uprizoritvene, uprizarjajoče in filmske umetnosti, trenutno živeč med Ljubljano, Kölnom ter 'povsodi', čigar konjiček je pripravljanje pogrinjkov solidarnim skupnostim, je magister plesne diseminacije (*Hochschule für Musik und Tanz, Köln*), diplomant koreografije in plesnega nastopa (*SEAD*), študent glasbene pedagogike (1998-2004, Univerza v Mariboru) in klavirskega poustvarjanja (1998-2000, *Konservatorij za glasbo in balet Maribor*), so-delavec (med drugimi) K. Lorenci, M. Kejžar, S. Premuš, J. Hamiltona, K. Duck, J. Fabra, M. Danoch, L. Nelson..., ki od leta 2007 poučuje predmet odnosa glasbe in plesa (*Terpsichorean Sonics*) na/v plesnih akademijah, šolah in študijih doma in na tujem, med drugimi na *Frankfurtski univerzi za glasbo in upodabljačo umetnosti*, *Jeruzalemski akademiji za glasbo in ples*, *Nacionalni akademiji za ples Rim*, *SEAD, Tanzfabrik Berlin...*

Državno tekmovanje mladih plesnih ustvarjalcev

OPUS 1 – Plesna miniatura 2017

organizira Javni sklad RS za kulturne dejavnosti

Jskd

JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA KULTURNE DEJAVNOSTI

zanj: **mag. Marko Repnik**, direktor
in območna izpostava JSKD Ljubljana

umetniški vodja:

Nina Meško, samostojna strokovna svetovalka za ples JSKD

vizualna podoba festivala: **Ajda Tomazin**

povezovalec programa: **Daniel Petković**

**ŠPANSKI
BORCI**

kontakt in nadaljnje informacije:

JSKD – Javni sklad RS za kulturne dejavnosti,

Štefanova 5, 1000 Ljubljana; T: 01/24 10 523,

E: nina.mesko@jskd.si, W: www.jskd.si

prizorišče: **Španski Borci**, Zaloška 61, Ljubljana

W: www.spanskiborci.si

.....

**PRIREDITEV JE POSVEČENA
29. APRILU, MEDNARODNEMU DNEVU PLESA.**

.....